

1. Telegram s adresou svět, píšu v něm pět vlídných vět D G D
jedné dívce.
G C D
Kdopak ví, kam jej zítra pošta doručí a kolik náhod mu poručí? Chtěl bych jen
G D
vidět zář očí, které budou jej číst.

R: A šel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,
sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,
D G D
bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.
G C
I když dá mi košem, až řádky bude číst,
já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist, bude
D C D G
v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

2. Já nechal všechna okna dokořán a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí
a celý den přemítám o dívce neznámé, proč už se dávno neznáme, snad adresu
najde poselství mé.

R:

3. Odmítli můj telegram a řekli, že poslat jej není kam, adresa schází
a celý den přemítám o dívce neznámé, proč už se dávno neznáme, snad adresu
najde poselství mé.

R: